ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1976

Vyhlásené: 29.11.1976 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

134

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 29. septembra 1976
o Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Fínskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 31. januára 1975 bola v Helsinkách podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Fínskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval.

Podľa svojho článku 30 Zmluva nadobudla platnosť 24. júlom 1976.

Český preklad Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Fínskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Fínskej republiky,

prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku,

sa dohodli takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku, vyberané v prospech každého zmluvného štátu, jeho verejnoprávnych územných korporácií alebo jeho miestnych úradov, nech už je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku, včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, dane z objemu miezd platené podnikmi a dane z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú:
   a) vo Fínsku:
      (i) štátna daň z príjmu a z majetku,
      (ii) obecná daň,
      (iii) cirkevná daň a
      (iv) daň námorníkov,

      (ďalej nazývané „fínska daň“),
   b) v Československu:
      (i) odvod zo zisku a daň zo zisku,
      (ii) daň zo mzdy,
      (iii) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
      (iv) poľnohospodárska daň,
      (v) daň z príjmov obyvateľstva,
      (vi) domová daň,
      (vii) odvod z majetku a
      (viii) daň z objemu miezd

      (ďalej nazývané „československá daň“).
4. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo v podstate podobné dane, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa vykonajú v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad;

   a) Výraz „Fínsko“ označuje Fínsku republiku; použitý v zemepisnom zmysle označuje územie Fínskej republiky a každú oblasť priliehajúcu k teritoriálnym vodám Fínskej republiky, nad ktorou sa môžu podľa fínskych zákonov a v zhode s medzinárodným právom vykonávať práva Fínska vzťahujúce sa na výskum a ťažbu prírodných zdrojov morského dna a jeho podzemia; pokiaľ ide o obecnú daň, nezahŕňa tento výraz okres Aland.

   b) Výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku.

   c) Výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Fínsko alebo Československo.

   d) Výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb.

   e) Výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa posudzuje ako právnická osoba na daňové účely.

   f) Výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte.

   g) Výraz „príslušníci“ označuje:

      (i) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,

      (ii) všetky právnické osoby, spoločnosti a združenia zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte.

   h) Výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého sídlo skutočného vedenia je umiestnené v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ sa loď alebo lietadlo nevyužíva iba medzi miestami ležiacimi v druhom zmluvnom štáte.

   i) Výraz „príslušný úrad“ označuje:

      (i) v prípade Fínska ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

      (ii) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom zmysel, ktorý mu určujú právne predpisy tohto zmluvného štátu, ktoré upravujú dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje na účely tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá je podrobená zdaneniu podľa zákonov tohto štátu z dôvodu svojho bydliska, pobytu, miesta vedenia alebo každého iného kritéria podobnej povahy.

2. Ak má fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, prípad sa rozhodne podľa týchto pravidiel:

   a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske putá najužšie (stredisko životných záujmov).

   b) Ak sa nemôže určiť zmluvný štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

   c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch, alebo sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov, alebo ak nie je štátnym občanom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov rozhodnú otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

4. Predpokladá sa, že nerozdelená pozostalosť je na účely zdanenia vo Fínsku umiestnená v tom zmluvnom štáte, v ktorom mal poručiteľ v čase svojej smrti bydlisko v zmysle ustanovení odsekov 1 a 2.

Článok 5

Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje na účely tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,

g) stavenisko alebo montáž, ktoré trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.

3. Výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodávanie tovaru patriaceho podniku,

b) tovar patriaci podniku, ktorý je uskladnený iba ako zásoba, na výstavu alebo dodanie,

c) tovar patriaci podniku, ktorý je uskladnený iba na spracovanie iným podnikom,

d) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ktoré sa využíva iba na nákup tovaru alebo zhromažďovanie informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ktoré sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter,

f) montáž vykonávanú podnikom niektorého zmluvného štátu v spojení s dodávkou strojov alebo zariadení z tohto štátu do druhého zmluvného štátu.

4. Osoba, konajúca v jednom zmluvnom štáte na účet podniku druhého zmluvného štátu - iná než zástupca majúci nezávislé postavenie, o ktorom sa hovorí v odseku 5 - sa považuje za stálu prevádzkáreň v štáte prv menovanom, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na nákupy tovaru pre podnik.

5. Za stálu prevádzkáreň podniku jedného zmluvného štátu sa v druhom zmluvnom štáte nepovažuje sama skutočnosť, že podnik v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo každého iného zástupcu majúceho nezávislé postavenie, pokiaľ tieto osoby konajú v riadnom rámci svojej činnosti.

6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, kontroluje spoločnosť alebo je kontrolovaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo nie), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjem z nehnuteľného majetku

1. Príjem z nehnuteľného majetku, včítane príjmu z poľnohospodárskeho alebo lesného hospodárstva, sa môže zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2.

a) Výraz „nehnuteľný majetok“ je s výhradou ustanovení odsekov b) a c) definovaný v zhode s právom toho zmluvného štátu, v ktorom sú nehnuteľnosti umiestnené.

b) Výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia občianskeho práva o vlastníctve nehnuteľného majetku, požívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné plnenia platené ako náhrada za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.

c) Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjem z priameho užívania, nájmu a každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ak vlastníctvo akcií alebo iných spoločenských práv na spoločnosti oprávňuje držiteľa akcií alebo práv na užívanie nehnuteľného majetku vlastneného spoločnosťou, môže sa príjem z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného takého práva na užívanie zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je nehnuteľný majetok umiestnený.

5. Ustanovenia odsekov 1, 3 a 4 sa použijú aj na príjem z nehnuteľného majetku podniku a na príjem z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7
Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala totožné alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a obchodovala úplne nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou, včítane trov vedenia a všeobecných administratívnych trov takto vynaložených, či už v štáte, v ktorom je táto prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.

4. Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nebráni nič v odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, takým rozdelením, aké je obvyklé. Prijatá metóda delenia musí byť však taká, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov vypočítajú každý rok podľa tej istej metódy, pokiaľ neexistujú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmu, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nedotknú sa ustanovenia tohto článku ustanovení oných článkov.

Článok 8

Námorná a letecká doprava

1. Zisky plynúce z prevádzky lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
2. Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode, alebo ak nie je taký domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom má prevádzateľ lode bydlisko alebo sídlo.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú aj na zisky z účasti na poolu, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Združené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak sa v jednom i druhom prípade medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednali alebo sa im uložili podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dojednali medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaniť zisky, ktoré by bez týchto podmienok dosiahol jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedosiahli.
2. Ak sa zisky, z ktorých bol podnik jedného zmluvného štátu zdanený v tomto štáte, tiež zahŕňajú do ziskov podniku druhého zmluvného štátu a tam zdaňujú a tieto zisky takto zahrnuté sú ziskami, ktoré by dosiahol podnik tohto druhého štátu, keby podmienky dojednané medzi podnikmi boli také, aké by sa dojednali medzi nezávislými podnikmi, prv spomenutý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v prv spomenutom štáte. Pri určení takej úpravy sa berie náležitý zreteľ na iné ustanovenia tejto Zmluvy podľa povahy príjmu, a ak to bude potrebné, príslušné úrady zmluvných štátov sa za tým účelom navzájom poradia.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa zákonov tohto štátu. Daň takto určená však nepresiahne:
   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak je príjemca spoločnosťou (s výnimkou spoločnosti, ktorá nie je právnickou osobou), ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;
   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto obmedzenia. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjem plynúci z akcií alebo iných práv, s výnimkou pohľadávok s účasťou na zisku, práve tak ako príjem z iných spoločenských práv, ktorý je podrobený rovnakému zdaneniu ako príjem z akcií daňovými predpismi štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, zárobkovú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej, a ak vlastníctvo akcií, na základe ktorého sa dividendy vyplácajú, je skutočne

spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát vybrať žiadnu daň z dividend vyplácaných spoločnosťou osobám majúcim bydlisko alebo sídlo v prv menovanom štáte, ani vybrať žiadnu daň z nerozdelených ziskov spoločnosti z titulu zdanenia nerozdelených ziskov, ani keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmu, ktoré pochádzajú z tohto druhého štátu. Ustanovenia tohto odseku nebránia tomuto druhému štátu zdaniť dividendy vyplácané osobám majúcim v tomto druhom štáte bydlisko alebo sídlo alebo dividendy, ktoré súvisia s vlastníctvom akcií, ktoré je skutočne spojené so stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou udržiavanou v tomto druhom štáte osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v prv spomenutom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjem z pohľadávok akejkoľvek povahy, zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich i neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka a najmä príjem z verejných dlhopisov a obligácií, včítane prémií a výher spojených s týmito cennými papiermi. Penále za oneskorené platenie sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, zárobkovú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Ak suma platených úrokov - posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia - presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby nebolo podobných vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Časť úrokov, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 a) sa môžu však zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa zákonov tohto štátu, ale takto vyrubená daň neprekročí 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto obmedzenia.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté náhradou za použitie alebo za právo na použitie
   a) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného návodu alebo výrobného postupu, priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia a za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti;
   b) akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu, včítane kinematografických filmov a filmov alebo pások na televízne alebo rozhlasové vysielanie.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú

licenčné poplatky zdroj, zárobkovú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorými sa licenčné poplatky platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento zmluvný štát sám, verejnoprávne územné korporácie alebo miestny úrad tohto zmluvného štátu alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto zmluvnom štáte. Ak však osoba, ktorá platí licenčné poplatky, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, v spojení s ktorou vznikol záväzok platiť licenčné poplatky a na ťarchu ktorej idú tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň.

6. Ak suma platených licenčných poplatkov - posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia - presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 13

Kapitálové zisky

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorého definícia je uvedená v článku 6 ods. 2, alebo spoločenských práv uvedených v článku 6 ods. 4 sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký nehnuteľný majetok umiestnený.

2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte za účelom výkonu slobodného povolania, včítane takých ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku uvedeného v článku 22 ods. 3 však podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom taký hnuteľný majetok podlieha zdaneniu podľa spomenutého článku.

3. Zisky zo scudzenia majetkových hodnôt iných než tých, o ktorých sa hovorí v odsekoch 1 a 2, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjem, ktorý osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ledaže táto osoba má pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu za účelom výkonu svojich činností. Ak má takú stálu základňu, môže sa príjem zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ho možno pripočítať tejto stálej základni.

2. Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15

Závislé zamestnania

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z titulu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu iba v prv spomenutom štáte,

   a) ak sa príjemca zdržiava v druhom štáte v priebehu jedného alebo viac období, ktoré vcelku neprekročia 183 dní v príslušnom kalendárnom roku;

   b) ak odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, a

   c) ak odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tomto druhom štáte.

3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenie tohto článku, odmeny z titulu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen správnej alebo dozornej rady alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjem, ktorý poberajú verejne vystupujúci profesionáli, ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci, hudobníci a športovci z tejto svojej osobnej činnosti, môže sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

2. Príjem, ktorý dosiahne osoba majúca v niektorom zmluvnom štáte bydlisko alebo sídlo tým, že v druhom zmluvnom štáte obstaráva služby osôb uvedených v odseku 1, či už tieto osoby majú alebo nemajú bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, sa môže bez ohľadu na iné ustanovenia tejto Zmluvy zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto služby vykonávajú.

Článok 18

Vládne služby

1.

   a) Odmeny iné než penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, verejnoprávnou územnou korporáciou alebo miestnym úradom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, korporácii alebo miestnemu úradu tohto štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

   b) Také odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby vykonávali v tomto štáte, príjemca má bydlisko v tomto druhom zmluvnom štáte a

      (i) je štátnym občanom tohto štátu alebo

      (ii) nezískal bydlisko v tomto štáte len z dôvodu vykonávania týchto služieb.

2.

   a) Akékoľvek penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, verejnoprávnou územnou korporáciou alebo miestnym úradom tohto štátu alebo vyplácané z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, korporácii alebo miestnemu úradu tohto štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

   b) Také penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca je štátnym občanom tohto štátu a má v tomto štáte bydlisko.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 19 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v spojení so zárobkovou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom, verejnoprávnou územnou korporáciou alebo miestnym úradom tohto štátu.

Článok 19
Penzie

Penzie a iné podobné platy poukazované z dôvodu skoršieho zamestnania osobe, ktorá má bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, podliehajú s výhradou ustanovenia článku 18 ods. 2 zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 20
Študenti

1. Platy, ktoré študent alebo obchodný, technický, poľnohospodársky alebo lesnícky učeň, ktorý sa zdržiava v niektorom zmluvnom štáte iba za účelom svojho vzdelania alebo praxe a ktorý má alebo mal bezprostredne pred takou návštevou bydlisko v druhom zmluvnom štáte, dostáva na účely svojej výživy, vzdelania alebo praxe, sa nezdania v prv spomenutom zmluvnom štáte, pokiaľ sa mu také platy poukázali zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Študent univerzity alebo iného ústavu pre vyššie vzdelanie v niektorom zmluvnom štáte alebo obchodný, technický, poľnohospodársky alebo lesnícky učeň, ktorý sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte po jedno alebo viaceré obdobia nepresahujúce 183 dní v príslušnom kalendárnom roku a ktorý má alebo mal bezprostredne pred takou návštevou bydlisko v prv spomenutom štáte, nebude v druhom zmluvnom štáte podrobený dani z odmeny za služby vykonávané v tomto druhom štáte, pokiaľ sú tieto služby spojené s jeho štúdiami alebo praxou a odmena predstavuje zárobok nevyhnutný na jeho výživu.

Článok 21
Iné príjmy

Časť príjmu osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, ktoré nie sú výslovne uvedené v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 22
Majetok

1. Majetok pozostávajúci z nehnuteľného majetku, tak ako sa definuje v článku 6 ods. 2, alebo spoločenské práva uvedené v článku 6 ods. 4 sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký nehnuteľný majetok umiestnený.
2. Majetok pozostávajúci z hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne podniku alebo z hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorá sa používa na výkon slobodného povolania, sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a hnuteľnosti určené na prevádzku takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23
Spoločnosti bez právnej subjektivity a nerozdelené pozostalosti

Ak spoločnosť, ktorá nie je právnickou osobou, alebo nerozdelená pozostalosť, ktoré sa považujú za osoby majúce sídlo vo Fínsku, sa zdaňujú podľa fínskeho práva ako samostatný daňový subjekt, nezdaní sa príjem alebo majetok tejto spoločnosti alebo tejto nerozdelenej pozostalosti ako príjem alebo majetok spoločníka alebo dediča, ktorí majú bydlisko v Československu.

Článok 24
Vylúčenie dvojakého zdanenia

1.

a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo vo Fínsku poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý sa môže podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Československu, Fínsko povolí:

(i) odpočítať od daní z príjmu tejto osoby sumu rovnajúcu sa daniam z príjmu zaplateným v Československu;

(ii) odpočítať od dane z majetku tejto osoby sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v Československu.
Suma, ktorá sa v obidvoch prípadoch odpočíta, nepresiahne však tú časť dane z príjmu alebo z majetku, ktorá bola vypočítaná skôr, než odpočítanie československej dane bolo povolené, a ktorá pripadá na príjem alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť v Československu.

b) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v Československu, spoločnosti, ktorá má sídlo vo Fínsku, budú bez ohľadu na ustanovenie odseku a) oslobodené od fínskej dane v takom rozsahu, ako by to bolo podľa fínskych daňových predpisov, keby obe spoločnosti mali sídlo vo Fínsku.

2.

a) Iný príjem než príjem spomenutý v odseku b) bude oslobodený od československej dane, ak sa môže podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť vo Fínsku.

b) Pokiaľ ide o príjem spomenutý v článkoch 10, 12, 16 a 17, ktorý bol zdanený fínskou daňou podľa ustanovení týchto článkov, povolí Československo osobe majúcej v Československu bydlisko alebo sídlo, ktorá poberá taký príjem z Fínska, dobropis na daň zodpovedajúci sume dane vybranej vo Fínsku. Taký dobropis na daň nepresiahne sumu dane vybranej vo Fínsku z takého príjmu a započíta sa do československej dane, do základu ktorej je taký príjem zahrnutý.

c) Československá daň sa môže bez ohľadu na ustanovenie odsekov a) a b) vypočítať z príjmu podliehajúceho zdaneniu v Československu podľa tejto Zmluvy sadzbou zodpovedajúcou celkovému príjmu podliehajúcemu zdaneniu podľa československých právnych predpisov.

Článok 25
Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii.

2. Zdanenie stálej prevádzky, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, sa neuskutoční v tomto druhom štáte spôsobom menej priaznivým než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť.

Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte osobné zrážky, zľavy a zníženia dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.

3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prv spomenutom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prv spomenutého štátu.

4. Výraz „zdanenie“ označuje v tomto článku dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 26

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia vykonané jedným alebo oboma zmluvnými štátmi spôsobujú alebo prinesú pre ňu zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne zákonodarstvo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.
2. Príslušný úrad sa bude usilovať, aby otázku upravil priateľskou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu za účelom zamedzenia zdanenia, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou, ak sa mu námietka bude zdať oprávnená a ak sám nebude môcť nájsť uspokojivé riešenie.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať vyriešiť priateľskou dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež navzájom poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré táto Zmluva neupravuje.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vstúpiť do priameho styku za účelom dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa javí účelným, aby sa za účelom dosiahnutia dohody konala ústna výmena názorov, môže sa taká výmena konať v rámci komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 27

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov týkajúcich sa daní, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, sa spravuje touto Zmluvou. Všetky informácie takto vymenené sa budú považovať za tajné a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom a súdom povereným vyrubovaním, vyberaním alebo vymáhaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v nijakom prípade vykladať tak, že ukladajú jednému zo zmluvných štátov povinnosť:
   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by boli v rozpore s právnymi predpismi alebo správnou praxou tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe právnych predpisov alebo normálnej administratívnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili živnostenské, podnikové, priemyselné, obchodné alebo profesionálne tajomstvo alebo výrobný postup, alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 28

Diplomatickí a konzulárni funkcionári

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad diplomatických a konzulárnych funkcionárov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Teritoriálne rozšírenie

1. Táto Zmluva sa môže rozšíriť buď ako celok, alebo s potrebnými modifikáciami na okres Aland, aj pokiaľ ide o obecnú daň. Také rozšírenie bude účinné od takého dátumu a bude podrobené takým modifikáciám a podmienkam včítane podmienok, za ktorých sa Zmluva môže vypovedať, aké sa upresnia a dohodnú medzi zmluvnými štátmi v nótach, ktoré sa vymenia diplomatickou cestou.

2. Pokiaľ sa zmluvné štáty nedohodnú inak, výpoveď Zmluvy jedným zo zmluvných štátov podľa článku 31 spôsobom v tomto článku upraveným ukončí aplikáciu Zmluvy na okres Aland aj s ohľadom na obecnú daň.

Článok 30

Nadobudnutie platnosti

1. Vlády zmluvných štátov si navzájom oznámia, že ústavné predpoklady pre nadobudnutie platnosti Zmluvy boli splnené.
2. Zmluva nadobudne platnosť 30 dní po dátume neskoršieho oznámenia spomenutého v odseku 1 a jej ustanovenia budú po prvý raz účinné:
   a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na sumy prijaté 1. januára v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;
   b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu a dane z majetku, na dane ukladané za daňový rok začínajúci 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť, alebo neskoršie.

Článok 31

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, kým ju jeden zo zmluvných štátov nevypovie. Ktorýkoľvek zo zmluvných štátov môže Zmluvu vypovedať výpoveďou zaslanou diplomatickou cestou najmenej 6 mesiacov pred koncom ktoréhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po období 5 rokov odo dňa, ktorým Zmluva nadobudla platnosť. V takom prípade Zmluva stratí účinnosť:

a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na sumy prijaté 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskoršie;

b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu a o dane z majetku, na dane ukladané za všetky daňové roky začínajúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskoršie.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.
Dané v Helsinkách 31. januára 1975 vo dvoch vyhotoveniach v anglickom jazyku.

Za vládu
Československej socialistickej republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za vládu
Fínskej republiky:

Ahti Karjalainen v. r.

Poznámka:
Výmenou listov mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Československej socialistickej republiky vo Fínskej republike a ministra zahraničných vecí Fínskej republiky bola Zmluva podľa svojho článku 29 rozšírená na okres Aland vo Fínskej republike, pokiaľ ide o obecnú daň, k dátumu, keď Zmluva nadobudla platnosť, t.j. 24. júlom 1976.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.